

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

24 tháng 08 năm 2008

Số 7

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,

Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (08) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoiv.org

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

QUI HỘI

*Qui hội chơn hồn xây dựng tiến
Tâm thân ổn định tự tâm hiền
Tâm không dính dấp đời không hợp
Lý trí phân minh tự phát hiện*

Vĩ Kiên

Tuần này:

- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Ngỏ
- Thông báo về công trình xây cất Thiền Viện
- Thi Ca của Đức Thầy

Thưa các bạn,

Để việc phát triển Vô Vi được tiến hành tốt đẹp, tuần báo này sẽ mang đến cho các bạn trên toàn thế giới những tin tức xác thực theo đúng sự chỉ dạy của Đức Thầy qua 10 Điều Thực Hành Tâm Đạo và Nội Quy dành cho các phương tiện truyền thông của Vô Vi.

Uớc mong đây là nhịp cầu thông cảm để các bạn có cơ hội đóng góp, phục vụ cho chung và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp trong chiều hướng phát triển của tâm linh.

Thân mến,

Ban Biên Tập

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Sài Gòn ngày 04-08-1973

Trí Tâm

Chúng ta nói đi, nói lại, thì cũng phân tách cho tới cái tận cùng là chúng ta vạn sự khởi đầu bởi nhứt không. Chúng ta người tu đi trước khai thông, mình cảm cái luật hóa sanh của trời đất. Giải thích những cái mối rối ren của người đã thực hành và tất cả những mọi người đang bị kẹt, làm cách nào để khai thông. Không có cái gì hơn là đem cái thanh khí về trở lại khuyên người lầm lạc. Lầm lạc là tại sao mình nói người ta lầm lạc? Người ta làm người ta cho là phải mà mình nói người ta lầm lạc, bởi vì người ta lấy cái sáng suốt để theo dõi cái vật chất, thế tạm, họ cho là chánh. Càng ngày càng bận rộn, càng ngày càng đau khổ, rồi rốt cuộc kết quả họ chẳng được gì. Cho nên khuyên họ phải tự tập trung trở lên, tiến về bên trên, mau mau giác để tự hiểu lấy mình, thay vì tìm hiểu tất cả những gì ở xung quanh mình mà không hiểu lấy mình, rốt cuộc cũng chẳng có kết quả.

Sửa soạn chơn tâm tự tiến phòng.

Mình phải sửa soạn càng ngày càng thanh, càng ngày càng sáng suốt để mình tự tiến và phòng tiến lên trên cõi trên. Nói chứ chúng ta tu thoát ra bản thể rồi, đừng có tưởng rằng thoát ra bản thể là yên, nhưng mà lên từng tầng, từng lớp nó thì khác, cái không khí, cái phần thanh khí điển của mỗi tầng đều khác nhau. Cho nên trong bản tường thuật về xuất hồn, Ông Tư có nói rõ ràng, đi đến đó, rồi chúng ta phần hồn bị tan rã, rồi hườn hồn, mới tiến lên một lớp khác. Mỗi tầng không khí đều khác nhau. Tu muốn tiến đến mỗi tầng, thì sẽ bị cái phản động lực, do cái phản động lực đó, chúng ta mới mình cảm rõ ràng, cái quá trình tu hành của chúng ta và cái hiện tại chúng ta đã đạt tới nơi nào. Tại sao khi chúng ta đi tới đó, chúng ta cảm giác cũng như là, trước kia tôi lên tôi thấy cảnh, thấy nhà, thấy cửa thấy đủ thứ hết, mà bây giờ tôi lên tới tầng này tôi chẳng thấy gì. Bởi vì hai cái tầng giáp giới, nó chưa có khai thông, chưa tiến lên trên thì tôi chẳng thấy gì. Tôi cố gắng tu một thời gian, buông bỏ làm như, hình như tôi chán nản tôi hết tiến nữa rồi. Tới lúc đó là tôi quên hết tới cái chuyện ham muốn, sự ham muốn của tôi, tôi cũng quên nữa, tôi chỉ biết công phu thường xuyên, trong cái tập quán của tôi, tới đó tự nhiên tôi thấy rõ ràng, tôi đã tiến lên một bước nữa. Rồi đi tới đó là cái phần hồn chúng tôi bị tan rã, là cái phần trực diện nó tan rã, nó hồi tỉnh. Cái phần thanh điển đi lên trên, nó mới tiến phòng, do cái sự kinh nghiệm từ mỗi tầng đã tiến, nó tự phòng lấy nó, chỉ cố gắng tu mà thôi. Không có nhờ đỡ ai, không có làm những chuyện gì mà bận rộn nữa, chỉ biết cố gắng tu thì càng ngày càng tiến.

Kiên tâm khắc phục tiến tông

Chơn như không động chuyển vòng tiến lên

Chúng ta phải kiên tâm tự khắc phục lấy mình, mình đã nắm được con đường từ hồi trước mình động loạn, mình chưa tu, mình thấy mình lộn xộn. Bây giờ mình tu càng ngày càng tịnh, thì mình tịnh là cái gì, đi vô trong cái thanh điền, cái giới đó nó êm dịu hơn cái giới trước kia. Rồi chúng ta xuất được đi lên, nó càng thanh tịnh hơn. Rồi chúng ta đi lên trên nữa nó lại càng thanh tịnh nữa. Cho nên chúng ta phải kiên tâm, nhiều tầng nhiều lớp, chứ không phải tu tới đó là đắc đạo đâu, đừng có tưởng lầm rồi đi ra làm thầy mà khổ.

Chơn như không động chuyển vòng tiến lên, chúng ta đi trở về với cái chơn như, bản tánh bản tâm chúng ta không động, chúng ta cứ tiến lên mãi tiến lên mãi mới được. Còn nếu mà chúng ta thấy bên trái ta thích, thấy bên mặt ta thích, ta theo cái huyền ảo. Ở bên phía của thiêng liêng nó có, phía bên địa Tiên, phía bên văn Phật. Ở thế gian có văn có võ. Mở trung tim ở đây chúng ta đi cái thanh điền của văn Phật ở bên trên ba giới đều có nơi phát triển và có nơi quyen rũ. Nếu mà chúng ta hướng về bên nào thì nó lôi cuốn về bên đó. Bởi vì chúng ta đi về không động là một mức phải đi lên luôn, không có nên mà bị ngưng trệ, bị phình ở nơi bên ngay bên tay mặt hay là bên tay trái. Nhiều bạn tu ở đây cũng thấy, xẹt bên tay trái, cũng thấy sáng, thấy nhà thấy cửa, rồi đi vô chỗ này chỗ nọ, rồi qua bên tay mặt cũng vậy, nhưng mà cái đó nó làm cho mình chậm trễ. Chúng ta chỉ đi ngay trung tim chân mày, xuất phát đi lên, ngay một đường tiến lên từ ở trung tim cái trán và lên trên đỉnh đầu. Một mức đi lên chứ không bao giờ chịu chuyển qua tay mặt hay tay trái nữa, chúng ta không có đủ thì giờ. Bởi vì người đã đi trước, và tính trước cho chúng ta biết rằng không đủ thì giờ mà tu. Còn nếu chúng ta còn mê loạn về cái chuyện Địa Tiên, ảo huyền, huyền thuật, thì bị bê trễ. Cái đó là mình thích thì mình phải chịu.

Diễn thanh cảm giác vững bền Diễn ô gây khổ tạo nên khổ đau

Cái diễn thanh đó, lúc nào chúng ta cảm giác nó cũng vững bền, bởi vì nó tiến mãi trong mức tiến của nó. Còn cái diễn ô thì gây khổ. Nếu mà chúng ta học về võ chúng ta đi trị bệnh, đánh người ta, đánh ma trừ ma đánh quỷ thì ma quỷ nó sẽ chờ ngày nó báo thù. Thì lúc đó cái phản động lực nó về ai, về nơi ta, và nó làm cái đó, là cái sự lo âu. Tại sao chúng ta biết đánh cho họ tan rã, rồi họ không biết đánh lại cho chúng ta tan rã, thì tự nhiên cái đó là cái sự lo âu, nó trường tồn trong đầu óc chúng ta làm sao chúng ta tiến được lên trên kia được. Cho nên nhiều vị cũng đã tu, tu về cũng cho là Phật pháp, trị bệnh này kia nọ đủ thứ hết. Nhưng mà rốt cuộc cái giờ phút cuối cùng, cách hai năm sắp chết, ngài bị nhiều chuyện khảo đảo và đau khổ lắm.

Tiền duyên hậu kiếp đối đầu Nhiệm màu vay trả trước sau dung hòa

Đó, tiền duyên hậu kiếp nó đối đầu với nhau. Cái nhiệm màu vay trả, mình có đánh họ, họ đánh lại, nhứt định là cái chuyện vay trả phải vậy nó mới điều hòa, thì mình mới dứt khoát, mới chết được, thì những cái cuộc hành hạ đó chúng ta hiểu, chúng ta không nên tiếp tục. Và

chúng ta không nên chấp nhận cái đó, bây giờ chúng ta đi, vượt mức, lấy tốt độ sáng suốt của chúng ta đề tiên lên sự sáng suốt ở bên trên. Bạn sẵn có để chúng ta hòa hợp và dẫn tiến, đi tới mãi mãi vĩnh cửu để tránh cái cảnh luân hồi lại thế gian.

*Chuyển luân tại thế ta bà
Đi đây đi đó lập đà hóa sanh*

Nếu mà chúng ta không biết đi lên, chúng ta cứ học để làm phước này kia kia nọ, rốt cuộc chính ta không thể cứu ta được. Thì cái chuyển luân tại thế ta bà, đi đây đi đó lập đà hóa sanh, rốt cuộc rồi cũng phải luân hồi lại thế gian mãi.

*Người đông tiến đến giựt giành
Thâm tâm mê loạn khó hành khó tu*

Càng ngày hóa sanh càng nhiều thì nó đi tới cái chỗ giựt giành. Chứ người thế gian nói tôi phải cưới vợ, đẻ con, làm phước làm này kia, kia nọ, rốt cuộc rồi người ta hiện tại bây giờ trên thế giới càng ngày càng đông. Mà trong cái đông đó là gì, càng ngày khoa học nó càng tinh vi, cái sự chém giết nó còn dữ hơn hồi xưa nữa. Hồi xưa lấy cái kiếm múa là họ chạy chứ bây giờ không cần, nó bấm một cái là khiến chết bao nhiêu cũng được hết trời, càng ngày càng giựt giành. Cái thâm tâm nó mê loạn, khó hành khó tu nó khó tiến, sát phạt lẫn nhau quá nhiều rồi nó khó tiến.

*Pháp thời chiếu rọi người mù
Dắt người sáng suốt giao du thiên đàng*

Cái pháp nó luôn luôn sẵn sàng chiếu rọi, và giúp đỡ những người mù, là không hiểu tới cái đường chơn đạo. Thì cái pháp luôn luôn nó trực chỉ nếu mà người tương tới, thì lúc nào cũng giúp đỡ. Dắt người sáng suốt giao du thiên đàng. Người nào mà cố gắng tu, tự tu tự tiến đi lên trên, thì nó còn đưa cho người đi lên càng ngày càng cao.

*Người tu chậm tiến phàn nàn
Tự cho mặt pháp tạo đàng đấm mê*

Người ở thế gian họ cũng xưng hô là họ tu, rồi họ phàn nàn, họ nói này nói kia, họ nói chuyện đời so sánh cái chuyện mặt tiền mà thôi. Rồi họ phàn nàn tự cho là mặt pháp, tự tạo con đường đấm mê.

*Mê Tiên mê Thánh mê Tề
Quên về chơn chánh mãi mê thế trần*

Rồi bày ra cúng Tiên, cúng Thánh, cúng Tề Thiên Đại Thánh đủ thứ hết, quên về với cái bản tánh mãi mê thế trần, mê cái chuyện thế gian.

*Cầu xin phù hộ bản thân
Tâm không chơn chánh chẳng gần được ai*

Cái miệng thì cầu xin phù hộ bản thân nhưng cái tâm mình không chánh. Tâm không chánh, người ta nói tâm động thần tri, mà tâm phải chánh thần mới xét cho mình, mà rốt cuộc tâm không chánh, cái miệng cứ cứng la lô um xùm, phí chút đỉnh tiền rồi tôi sẽ được, nhưng mà cái tâm không chơn chánh thì cũng không ai giúp đỡ mình. Phí tiền vô ích không làm được cái gì hết. Chúng ta ở đây là chỉ sửa cái chơn tâm chúng ta chơn chánh, tâm động là thần phải tri. Nếu cái điện chúng ta xuất phát đi lên, thì chúng ta liên kết được với cái điện của Quan Âm thì tự nhiên có sự ứng chiếu liền. Chúng ta tiến lên nơi giới Phật giới thì chúng ta động ở trên đó, nó phản chiếu xuống liền để điều dắt cái luồng thanh điện của chúng ta, chớ không phải như những người kia tu, nghĩa là cứ làm bầm, lấm nhảm ở trước bàn thờ rồi rốt cuộc chẳng biết ai giúp đây. Rốt cuộc ma nó làm cho mất hồn cũng có nữa.

*Mãi khen thiên hạ đại tài
Chẳng lo sửa chữa thân ngài tiến thân*

Cả ngày cứ khen ông Thần này, ông Thánh kia, ông Phật này, ông Phật nọ, ông nào cũng tài hết, chê mình mà chẳng lo sửa chữa thân ngài tiến thân. Không biết sửa tới cái thân mình, mình có sáng suốt, mình chịu sửa thì mình cũng đi tương đồng với những người đó đã chứng minh rằng ngài trước kia mang thể xác con người bây giờ ngài mới làm Thánh làm Thần thì bây giờ chúng ta cũng sửa cái thể xác chúng ta lại. Ngài đã giúp chúng ta là có cái ảnh hưởng rất tốt đẹp, bây giờ chúng ta chịu sửa chúng ta, thì chúng ta sẽ đi tới. Cái chuyện mà chúng ta đang tán khen hằng ngày là ông đó tài, mà rốt cuộc chính ta có thể làm được tại sao ta không làm.

*Tu ngoài chẳng chịu xét cân
Bên trong chơn điện chẳng làm tự khai
Thiên tình địa hóa phân hai
Hai luồng thanh trực do ngài xử phân.*

Ở bên trong, tu thì tu chỉ lo cái chuyện bên ngoài không, chẳng chịu xét cân cái luồng điện của mình, ở bên trong cái chơn điện của mình chẳng làm tự khai, không chịu khai thông cái luồng chơn điện ở bên trong của mình. Thiên tình địa hóa phân hai, ở trời đất đã phân rõ ràng hai luồng, một luồng thanh và luồng trực do ngài xử phân cho mình tùy nghi sử dụng. Mình muốn tiến theo mức nào thì mình tiến, mình muốn theo nơi giới nào thì mình theo. Tự do cho mình phát triển, mà không chịu nghiên cứu cái phần nhẹ mà cứ đi theo nơi cái phần nặng.

*Trí tâm chơn điện âm thanh
Chỉ huy bản thể tạo hình thể sanh
Minh tâm tự tiến tự hành*

Loạn mê xu hướng tạm đành phải theo

Cái trí tâm, là cái luồng chơn điển âm thanh, nó chỉ huy bản thể tạo hình thể sanh, sanh sanh hóa hóa cũng nhờ ba cái giới đó nó làm ra. Minh tâm tự tiến tự hành. Loạn mê xu hướng tạm đành phải theo. Minh minh tâm, mình biết được cái công chuyện của mình, mình mới tự sửa chữa tự tiến. Còn mình loạn mê theo cái ngoại cảnh, nó xu hướng, rồi nó làm cho mình cứ theo tạm tạm rồi mất thì giờ, không có cương quyết, thấy cái gì mình cũng la hay hết trời. Từ bộ óc, con tim, và tứ chi, đều có thứ tự trong tam giới thượng, trung, hạ, mỗi bộ phận đều đầy đủ phương tiện, để làm việc theo chiều hướng kích động và phản động của ngũ hành từ bên trong cho đến bên ngoài.

*Nếu người sớm giác mình hai
Đời là cõi tạm ta đây lấy ta
Đạo là thanh điển tiến hòa
Nếu ta không xét ai mà xét cho*

Đó, cái người mà sớm giác, sớm hiểu lấy mình, thì mình minh hai cái đường lối: đời và đạo. Đời là cõi tạm ta đây lấy ta. Ta bày ra đủ chuyện thì ta khổ thêm, mà đạo là thanh điển tiến hoài cái luồng thanh điển nó tiến hoài. Tất cả các giới nó không có sợ sệt một cái gì, mà nó biết ở trong nguyên căn của mọi giới thì nó sẽ hòa cảm tất cả với mọi giới. Nếu ta không xét ai mà xét cho, nếu ta không chịu xét ta sửa lấy chúng ta thì ai xét cho chúng ta bây giờ. Kêu Trời Phật xuống phù hộ chúng ta làm được cái gì ở đây. Nếu mà chúng ta không có ưng thuận, chấp thuận sửa chữa lấy ta, ai sửa chữa cho ta đây. Nếu ta không chịu tự tu, thì ai tu cho ta được, cơ trời đã tự động cấu tạo cho mỗi người một cơ thể duyên dáng, bao gồm, mọi giới thanh ô, huyền diệu.

*Gắng tu xét thấy cao siêu
Thấy ta động loạn gây nhiều khổ tâm
Lắm khi xét phán thì thâm
Căn duyên không hiểu, hiểu lắm ngoại lai*

Mình gắng tu chừng nào, mình sửa chừng nào mình mới thấy cái sự cao siêu. Tại sao mình tu mà mình được thấy sự cao siêu? Mình dẹp sự động loạn để đi vào trong thanh tịnh. Mà trong cái thanh tịnh đó, là nó lại đi tới cái sáng suốt, mà trong sáng suốt đó nó biểu hiện những sự huyền diệu trong thâm tâm của chúng ta. Cũng như các bạn mỗi đêm công phu, rồi các bạn nhiều người nghĩ là ngồi có thể đi được, mà nhiều người nằm rồi thấy xuất ra, cũng thấy đi đây đi đó là cái huyền diệu, sau một cơn chúng ta dẹp tất cả những sự động loạn nó đi tới thanh tịnh, rồi nó mới hòa cảm với luồng điển thanh tịnh ở bên trên rồi nó mới xuất ra được. Lúc đó chúng ta mới thấy, thấy cái sự động loạn nó gây nhiều khổ tâm cho mình. Cho nên lần lần rồi các bạn tu, rồi càng ngày các bạn càng minh đối với người đời, họ làm những cái chuyện khổ tâm cho chúng ta không. Đối diện với họ một chấp, thì trong cái lợi dụng tham lam, rồi mình xét cái mình thấy liền. Là nhờ mình được giải quyết mình, trước kia

mình cũng là tham lam như họ. Nhưng mà mình vượt khỏi tần số đó, mình đứng lên mình dòm mình thấy cái người này nó tham lam, nhưng mà mình phải tìm cái cách để ảnh hưởng nó, nay một chút, mai một chút rồi nó đi tới. Chớ bây giờ mình có chửi mắng, có mỗ xẻ, có đánh đập nó, nó rút cuộc bởi vì nó chưa sửa được chiều hướng đó, thì làm sao mà nó dứt khoát được, cho nên chúng ta phải có cái kiên tâm. Cho nên các bạn tu về Vô Vi, về phần điển thì không ai cướp giựt cái phần điển của các bạn được, tiền bạc họ cướp giựt được, nhà cửa họ cướp giựt được, phần thanh điển Mô Ni Châu của các bạn ai cướp giựt được. Cái đó là cái vốn căn bản ở thiên đàng, cho nên các bạn không có mất, mà sợ. Cho nên gặp người ta mình cần đàm đạo nói chuyện, mà nói càng ngày mình càng minh, nói về đạo pháp thì nó sẽ, diu dặt và ảnh hưởng cho người khác.

*Lắm khi xét phán thì thâm,
Cần duyên không hiểu, hiểu làm ngoại lai.*

Cho nên nhiều người mà tu chưa tới mức độ đó rồi hay bảo vệ cái đạo của mình, rồi cho cái đạo pháp mình hay, cho ông thầy mình hay, cho người truyền pháp hay. Rồi không biết cái cần duyên không hiểu, hiểu làm ngoại lai, là lấy ca tụng cái hay của người truyền pháp, nhưng mà mình không thực hành để đoạt tới cái sự sáng suốt, mà ảnh hưởng cho người khác. Thì lý do đó, mình cũng còn bị sai lầm nữa. Có tự thanh lọc lấy ta, thì ta mới cảm giác sự huyền diệu thiên nhiên, đã cấu tạo nên hình thù khả ái, từ lúc chào đời, cho đến lúc ly khai. Sắc tài tương hội trong một thời gian hữu hạn, rồi phải tạm chia tay, không có người nào sống vĩnh cửu ở thế gian được. Cho nên chúng ta bước về điển giới thì càng ngày nó càng minh. Điển thì nó thông suốt, nó đi lên cao nó mới xét ở dưới thế gian được, nó mới dòm thấy bản thể, dòm thấy cái bản tánh, dòm thấy cái sự tăm tối của nó, đã biến chế ra những sự rắc rối ở thế gian. Rồi càng ngày càng chậm tiến. Rồi nó đặt ra lý do này, lý do kia, lý do nọ để tự biện hộ lấy nó, làm mất thì giờ của nó, và làm động loạn ở xung quanh nó. Cho nên chúng ta tu ở đây mọi người phải tu tự hiểu biết lấy mình, sửa chữa lấy mình. Mình sai lầm chẳng có ai sai lầm. Cho nên các bạn cố gắng càng ngày càng tu, mà phải cho cái luồng điển đi lên trên bộ đầu. Cần phải làm pháp luân, rút cuộc rồi, thì các bạn soi hồn pháp luân đó, nó sẽ tự cái phần thanh điển lên trên bộ đầu. Càng ngày càng tiến, thì các bạn càng ngày càng minh, khi bạn minh rồi đối diện với người đời thì bạn thấy mới nói hai ba câu, bạn thấy tự nhiên tôi không sân mà bây giờ tại sao tôi thấy tôi sân, là đối phương sân, nó hút cái thanh điển của mình. Cho nên mình phải bình tâm co lười niệm Phật một chap thì mình xét đối phương, mình hỏi chứ tại sao giận ai thì nó khai hết chứ không có gì hết. Mà nhiều người không biết, mới tu, đụng chạm với vợ con, rồi cuống cuồng vô một cục la lô um xum, làm cho gia đình lộn xộn, cái đó nó cũng có nữa. Nhưng mà sau cái đó rồi, là chúng ta công phu, chúng ta giải, tự giải đáp lấy chính ta. Làm soi hồn pháp luân nó tự giải đáp, thì lúc đó chúng ta hiểu, chính ta, đã sai lầm. Bởi vì chúng ta mỗi đêm, mỗi soi hồn, mỗi làm pháp luân thì mỗi thanh lọc, không khác gì chúng ta chùi cái hột xoàn của chúng ta, thì càng ngày nó càng sáng, nó chiếu rọi đối phương một chap mà cái lực lượng còn yếu nó không đầy đủ sáng thành ra bị đối phương tấn công nó một cái, thì nó lộn xộn. Trong cái sự lộn xộn đó, rồi nó mới gây cho gia đình phiền phức, mà khi chúng ta tu rồi, chúng ta minh cảm rồi, tự nhiên

chúng ta thấy cái chuyện đó. Nhiều người giữa đêm gây lộn vợ con rồi ngồi công phu rồi dậy cái thì, thấy tự cười lấy mình, tự xét chính mình sai lầm chứ chẳng có ai hết. Cho nên cái người tu đàn ông này sau này nó gánh chịu nhiều việc. Cho nên một người tu mà cho đoạt được rồi đó, thì giúp đỡ cũng ít nhất bốn đến năm ngàn người. Cái luồng điện của nó không bị điều động bởi ngoại cảnh nữa, thì lúc đó nó mới ảnh hưởng người khác được. Cho nên các bạn cố gắng, không phải nói rằng tôi tu như vậy hai năm, ba năm rồi tôi đạt được. Nhưng mà chúng ta cứ cố gắng mãi mãi bởi vì cái thời đại nó phải thay đổi, hạ ngươn, thượng ngươn rồi lần lần, lần lần nó chuyển lần đi lên. Cho nên nhiều sự kích động và phản động ở ngoại cảnh, mà nếu các bạn không cố gắng tu, sau này nó bị nhiều sự áp đảo, nó làm cho các bạn phiền não sái quấy, rồi mỗi người lập ra một cái bề thế khác nhau, rồi gây sự đau khổ cho nhau. Cái đó nó càng đau khổ thêm. Cho nên chúng ta tu đây, chúng ta có cái gương lành của đức Phật Thích Ca, chúng ta phải nắm đó mà đi, cương quyết đi tới để mình cảm cái tứ đại giai không, tất cả cái gì ở thế gian, chúng ta không có thể đem đi được. Chúng ta không nên cố ý tranh giành, kỳ này tôi có bị người ta gạt cũng như là tôi đã hoàn trả cho họ. Rồi tôi sẽ làm cái khác để cho tâm thần tôi nó minh mẫn, càng ngày càng sáng suốt, thì mặc sức là tôi có thiếu gì cơ hội làm ăn, tại sao tôi phải đấu tranh sát phạt, vô ích. Cái sự sai lầm của người đó, là vì họ chưa hiểu lấy họ. Còn nếu mà tôi thực thi một sự sai lầm nữa, thì tôi chui vô cái sự sai lầm của họ, thì càng ngày nó càng eo hẹp. Đối với gia đình cũng vậy, vợ con cũng vậy, chúng ta không nên làm những điều gì phật lòng người khác. Mình phải biết tự sửa lấy mình, tự phê bình lấy mình, dẹp những cái đường lối phê bình những người khác, để sửa chữa lấy mình, mới mong có tiến tới được cái sự bình an của nội tâm.

Cám ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 04/08/1973)

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Bạn Đạo

Thiền Viện Quy Hội Tình Người được Đức Thầy cho phép ra đời không ngoài mục đích phục vụ bạn đạo, phục vụ đạo pháp trong tinh thần đoàn kết, xây dựng, hòa ái tương thân. Và cũng để cho Thiền Viện có thêm những chương trình phục vụ phát triển tâm linh thiện lành, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo đồng phát tâm đóng góp tùy theo khả năng của cá nhân vào những chương trình thiết thực hiện có dưới đây:

1. Đặc San Vô Vi,
2. Thi Ca của Đức Thầy,
3. Tình Thầy Tận Độ,
4. Các tiểu ban điều hành và chương trình xây cất Thiền Viện.

Những sự đóng góp phụ vụ chung này không ngoài mục đích giáo dục tâm linh, khai mở tâm thức hòa đồng cho chính cá nhân của hành giả Vô Vi, kể đến tiếp tay với Thầy và Tổ để gìn giữ cùng quảng bá sâu rộng Pháp Thiền Vô Vi quý báu này đến thế hệ sau.

Thiền Viện Quy Hội Tình Người sẽ luôn luôn hoan nghênh đón nhận tất cả những đóng góp và ý kiến xây dựng thực tâm trong tinh thần nhẫn nại và hòa giải.

Ước mong sự đoàn kết làm việc của anh em Vô Vi khắp mọi nơi sẽ tạo cho chúng ta một cơ hội *quy hội tình bạn đạo*, trước khi chúng ta bước tới thêm *Quy Hội Tình Người*.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Ban Chấp Hành

Thông báo về công trình xây cất Thiền Viện

Xin mời quý bạn đạo vào trang

<http://www.quyhoitinhnguoi.org/pix/QHTN200807/index.html>

để xem những hình ảnh mới nhất của căn nhà Thiền Viện.

Cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Ban Xây Cất

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 25 tháng 10 năm 1969

Bầu trời thế giới điển huyề quang
Thanh trước phân minh xét rõ ràng
Thượng khí hợp thành duyên phước đức
Tu hành phân giải kiếp cơ hàn

Người đời lập thế khôn ngoan
Tranh giành đạo pháp trấn an nội tình
Ai ai cũng tưởng làm mình
Là người khôn khéo đẹp xinh hơn người
Đâu dè dỏ khóc dỏ cười
Chẳng sao thấu được chức người là ai ?
Thế tình chồng chất hai vai
Tranh đua theo dõi bề ngoài liên miên
Văn minh lập thế kiếm tiền
U mê oán trách gieo phiền nội tâm
Bày ra chinh chiến sai lầm
Giết rồi lại giết tự tầm khổ đau
Bất phân huynh đệ trước sau
Hồn không gặp vía cầu nhau oán than
Cha con cũng chẳng luận bàn
Chẳng mưu tìm hiểu cơ hàn do đâu ?
Chỉ lo biện hộ lập mưu
Tham lam giành giật cơ cầu khổ đau
Khuyên người gắng sửa mau mau
Tự lo giải thoát hợp màu thiên cơ.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên